

שיחת השבוע

חב"ד
צעירי
אגודת
חב"ד
כ"ה לכל אחד
857 סניפים,
בתי חב"ד,
ברחבי הארץ

להרכין ראש ולבקש סליחה

כשהאדם נקלע למצוקה, כאשר אין הוא רואה שום מקור ארצי לישועה – הרי 'מַאֲיָן', מתחושת האין מוצא – משם תבוא ההצלה

זעקת הסליחות. המונים בכותל (צילום: הקרן למורשת הכותל המערבי)

מוצאי השבת יתחילו בני עדות אשכנז באמירת הסליחות (לאחר שבני עדות ספרד כבר התחילו בכך מראש חודש אלול). המוני בית ישראל יעמדו בבתי הכנסת בדומיית הליל ויאמרו בלב הומה ונרגש: "לך ה' הצדקה ולנו בושת הפנים... נחפשה דרכינו ונחקורה".

שיברון הלב האישי יהיה השנה מהול בשיברון הלב הכללי על המתחולל כאן בשנה האחרונה. כל יהודי יבוא לאמירת הסליחות בלב קרוע ומורתח. אפשר לראות זאת על פני האנשים. את הכאב, את החרדה, את הדאגה ואת הזעקה.

זמן לתפילה

לאורך השנה התווכחנו בחריפות ואף בבוטות על הדרך הנכונה להתנהלות מול אויבינו וכיצד להשיב אלינו בשלום את חטופינו. אך הכול מסכימים שהמצב שבו אנו עומדים עכשיו קשה וכואב. יעדי המלחמה טרם הושגו. יותר ממאה חטופים טרם שבו. תושבי הצפון ורבים מתושבי העוטף טרם חזרו לבתיהם. והאיומים הנשקפים מציר הרשע המקיף אותנו בהחלט מדאיגים.

מה עושים? – מתפללים! בימים כתיקונם האדם עלול להאמין שהוא שולט במצב. הוא חכם, פיקח, מנוסה, יודע לתמרן, מזהה הזדמנויות, קורא נכון את המפה. אין הוא מרגיש צורך להזדקק לעזרת הבורא. נדמה לו שהוא מסתדר היטב בכוחות עצמו.

ואז הוא נקלע לתסבוכת, ומתברר לו כי כל חוכמתו וכישוריו אינם יכולים לחלצו מהמיצר. פתאום הוא חש את מגבלותיו ואת העובדה שהדברים אינם מתנהלים תמיד כפי שהוא מתכנן. בשלב הזה הוא נושא עיניים למרום ומתפלל.

בספר תהילים נאמר: "אֶשָּׂא עֵינַי אֶל הַהָרִים, מַאֲיָן יְבֹא עֲזָרִי". המשמעות הפשוטה היא שהאדם מביט סביב ושואל מניין תבוא ישועתו. אבל חכמי ישראל מסבירים שאין זו שאלה, אלא תשובה דווקא. כשהאדם נקלע למצוקה,

כאשר אין הוא רואה שום מקור ארצי לישועה – הרי 'מַאֲיָן', מתחושת האין מוצא – משם תבוא ההצלה.

המצבים האלה הם סוג של איתות מלמעלה. בורא העולם מנפץ לפעמים את תחושת ה'כוחי ועוצם ידי' שאנו עלולים ליפול לתוכה. האמונה האבסולוטית בכוחנו וביכולותינו נסדקת. פתאום מתברר שאין אנו חכמים וגדולים כל כך. שאין בידינו לפתור את הבעיות בכוחות עצמנו.

מהשבר הזה צומח דבר טוב. מעטפת הגאווה והשחצנות מתפוררת, ואנו מתגלים בשברירותנו. אנו קולטים שאנו וחיינו נתונים בידי הבורא, 'כחומר ביד היוצר'. הכול בידי, ועלינו להתפלל ולבקש כי ייתן לנו כוח להצליח, להתקדם, לשגשג.

ימי סליחה

נתאסף אפוא בימי הסליחות לשטוח תחינה לפני אבינו שבשמיים. נבקש מחילה על פירוד הלבבות שגרם לאסון הזה. נתחנן אל בורא העולם שיסיר את העננים הכבדים מעל ראשי אודים מוצלים מאש, שהתקבצו לארץ ישראל אחרי אלפיים שנות נדודים, בתקווה למצוא מעט שקט ומנוחה, עד ביאת הגואל.

עם ישראל מאמין בכוחה של התפילה. צריך לעשות ולפעול, אך בסופו של דבר הכול תלוי בתפילה. בימי הסליחות והרחמים הללו נקרע את הרקיעים ונשטח לפני אבינו שבשמיים תפילה נרגשת הבוקעת ממעמקי הלב היהודי. והוא יעננו ביום קוראנו.

יש חדש

פדיון נפש לשנה טובה

לקראת השנה החדשה נוהגים לכתוב 'פדיון נפש' ולבקש שנה טובה ומתוקה. כותבים את השם הפרטי המלא ושם האם של כל אחד ואחת, ומציינים את המשאלות הדרושות. רצוי להחליט קודם לכן החלטה טובה של התחזקות בענייני תורה ומצוות. לאחר מכן מניחים את המכתב באחד מספריו של הרבי מליובאוויטש, ומשגרים אותו אל הציון ohel@ohelchabad. (דוא"ל: ohel@ohelchabad.org. פקס: 001-718-7234444).

הנשמה של תשרי

הופיע המגזין המיוחד 'נשמה' לחודש תשרי, מבית צעירי אגודת חב"ד, ובו בין השאר סיפוריהם של הד"ר סודי נמיר ותומר מיכאל; שלמד חיהם השגרתיים שירתו השנה בחזיתות המלחמה השונות. כמו כן תמצאו בגיליון שיחת הכנה עם הרב עקיבא גולדשמיד, לו"ז וטיפים לחגים, ועוד מאמרים, טורים ורעיונות. להשיג בבתי חב"ד ברחבי הארץ.

'דבר בעתו' תשפ"ה

הופיע הלוח המונומנטלי דבר בעתו של הרב מרדכי גנוט לשנת התשפ"ה. לוחות זמני היום לערי תבל, לוחות שיעורי תורה, סדר היום – הלכות ומנהגים, דברי הימים ומאורעות היסטוריים ועוד. להשיג בחנויות ספרי קודש.

ברכת הרבי

לשנה טובה ומתוקה

שלחו את שמכם ושמות יקיריכם לברכה ותפילה בציון הקדוש של הרבי מליובאוויטש

זמני השבוע

ירושלים	תל אביב	חיפה	באר שבע	אילת	ניו יורק
17:49	18:11	18:00	18:11	18:10	18:26
19:05	19:06	19:06	19:06	19:04	19:22

פרקי אבות: פרק ה'

שבת ישראל,
קרם והזמנים

להדגיש טעם יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

הקב"ה מתפעל מ'חוכמת' בנו

פרשתנו מתארת התאספות של בני ישראל כולם – "אַתֶּם נִצְבִּים הַיּוֹם כְּלֶכֶם לְפָנַי ה' אֱלֹהֵיכֶם; רְאִשֵׁיכֶם, שְׂבָטֵיכֶם, זְקֵנֵיכֶם וְשִׁטְרֵיכֶם, כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל", באחדות מלאה מ"ראשיכם שבטיכם" ועד "חֹטֵב עֵצִיף" ו"שֹׂאֵב מִיִּמָּה", שהם, כפירוש רש"י, הכנענים ש"באו להתגייס בימי משה ונתנם משה חוטבי עצים ושואבי מים".

נשאלת השאלה, איך יכול יהודי שמשתייך ל'ראשיכם' להתאחד באמת עם 'חוטב עצים' ושואב מימך' – והלא הם שונים לגמרי זה מזה? על אחת כמה וכמה להגיע לאחדות מלאה, כפי שרבונו הזקן (בלקוטי תורה פרשתנו) מדגיש – "לאחדים כאחד"!

הלמדן ובנו הקטן

הבעש"ט נהג לבקר בעיירות יהודיות, לעמוד בשווקים ולהרצות באוזני היהודים דברי חיזוק

להתפלל בציבור, ולאחר מכן במשך כל היום הוא טרוד בעבודתו, אבל מפסיק הכול כדי להתפלל מנחה, ואף נשאר לשיעור תורה וזוכר אותו ומשמיעו אחר כך בביתו – הקב"ה אומר למלאכים: לכם אין שום טרדות, ואילו לאדם זה יש "ריחיים על צווארו" – לא מרצונו אלא מכיוון שכך ציוויתיו – ואף-על-פי-כן, ראו כיצד הוא מתנהג! – כך מתפאר הקב"ה לפני המלאכים ב'חוכמתו' של היהודי.

יהודי יקר

כאשר מדייקים בפרטי המשל רואים שחוכמת הבן תופסת מקום אצל האב, עד שהוא מפנה את תשומת ליבו אליה. מלבד זאת הוא גם מתפעל מהחוכמה של בנו, ולא דיי בכך, הוא גם מתפאר בה לפני אחרים.

יוקר זה של יהודי בעיני הקב"ה הוא אפילו כלפי "חוטב עצים" ושואב מימך", שהרי גם הוא חייב במצוות, ו'מצוות' הן מלשון 'צוותא' וחיבור עם הקב"ה. פשוט ומוכן אפוא כי יש להתאחד עם יהודי היקר כל-כך בעיני הקב"ה!

(תורת מנחם, כרך כג, עמ' 288)

ואמונה. פעם אחת דיבר לפני קהל אנשים, נשים וטף על אהבת הקב"ה לבני ישראל.

הוא סיפר להם כי ראה יהודי בעיירה, ר' יעקב שמו, שהוא תלמיד-חכם וגאון בתורה, הלומד על-פה מתוך ריכוז גבוה. פעם אחת, בעיצומו של עיון מעמיק בדברי 'תוספות' ארוך, ניגש אליו בנו הקטן והשמיע לו דבר חוכמה כלשהו. ר' יעקב התפעל מאוד, ועצר את לימודו והקשיב לדברי בנו. מובן שאין להשוות את ה'חוכמה' של הילד לרמת לימודו של אביו, ואולם אהבתו את בנו גרמה לו לקטוע את לימודו ולהאזין לו רוב קשב.

מתפאר לפני המלאכים

אמר הבעש"ט: גם הקב"ה עסוק, כביכול, כמאמר חז"ל "הקב"ה יושב ועוסק בתורה... יושב ודן' וכו', ואולם כאשר יהודי עושה מעשה טוב, הקב"ה מפסיק מעיסוקיו כדי להתבונן ב'חוכמת' בנו הקטן.

והוסיף הבעש"ט והסביר את משמעות 'חוכמת הילד' בחיי היהודי. כאשר הקב"ה רצה לברוא את האדם, טענו המלאכים: "מָה אָנוּשׁ כִּי תִזְכָּרֵנוּ?" (תהילים ח,ה). ואולם כשיהודי קם בבוקר וממחר

אמרת השבוע

ה'תיקון' לא נתקבל

לקראת הימים הנוראים נכנס יהודי אל רבי עקיבא איגר וביקש את ברכתו לקראת השנה החדשה. בדבריו הזכיר בחוסר תשומת לב את מאמר הגמרא (מגילה טו,א) "אל תהי ברכת הדיוט קלה בעיניך..."

מייד כשיצאו המילים מפיו קלט את משמעותן החמורה, שיש בהן עלבון וחלול נורא ברבי עקיבא איגר. הוא מיהר לתקן: "יש לומר שחז"ל התכוונו שלא תהיה ברכה לאיש הדיוט קלה בעיני גדול הדור, אלא הגאון יברכנו על אף היותו של מבקש הברכה הדיוט".

אבל רבי עקיבא איגר לא אהב את הפירוש המתחכם ואמר לו: "ידידי ואהובי, מוטב אשאר אני ההדיוט ובלבד שלא תאמר פשט מסולף בדברי הגמרא..."

מחייית עמלק

מן המעיין

מי קודם

"הטוב ומיטיב לרעים ולטובים". למה הוקדמות הרעים לטובים? כי עדיף רשע היודע שהוא רשע מצדיק היודע שהוא צדיק. רעים היודעים שהם רעים קודמים לטובים היודעים שהם טובים. (החזוהי מלובלין)

שכר ההסתרה

"עצתו אמונה, סתרו יושר". מה שהוא יתברך מסתיר את עצמו מאיתנו, גם זה יושר. כי עצתו אמונה, כדי שתהא בנו אמונה בו יתברך, ועל האמונה ניתן שכר גדול. אילולא היה מסתיר את עצמו והכול היו רואים בכבודו, לא היה בזה שום שכר ולא היו צריכים לאמונה, כי היו רואים אותו, כמו שיהיה לעתיד לבוא.

(תפארת עוזיאל)

ישיבה יציבה

"וייכון בחדס כיסאך ותשב עליו באמת". אם תכוון את כיסאך בחדס ותחוס על בניך – תשב עליו באמת; זו תהיה ישיבה נכונה ואמיתית. אבל אם חס ושלום תשלוט עליהם בדין וברוגז, לא תשב באמת, כי הקב"ה גוזר וצדיק מבטל.

(רבי לוי'צחק מברדיצ'ב)

רעד המלאכים

"ומלאכים ייחפזון וחיל ורעדה יאחזון". למה המלאכים ורעדים, מה פשעם ומה חטאם? אלא רצון הבורא הוא שהמלאכים יהיו תמיד מליצי יושר על ישראל וילמדו עליהם זכות, ובימי

הדין דנים אותם אם מילאו את תפקידם באמונה ובשלמות. לכן הם חוששים מאימת הדין.

(ה'שר שלום' מב'לז)

קבלת עול כללית

קבלת העול של כל יום היא קבלה פרטית, לקיים בפועל את רצון המלך בכל עניין ובכל פרט. קבלת העול של ראש השנה היא קבלה כללית – לקבל אותו יתברך למלך.

(ספר המאמרים תש"ד)

מהות עבודת היום

קבלת העול של כל יום היא התחלת עבודת היום ויסודה. קבלת העול של ראש השנה – היא מהות עבודת היום ותוכנה.

(הרבי מליובאוויטש)

בניין הבית

עבודת היום היא קבלת עול מלכות שמיים, 'בניין המלכות'. בית בונים על-ידי אבנים – אותיות; עפר – ביטול; מים – דמעות. את ספירת המלכות בונים באמירת אותיות התפילה, בביטול ובתחנונים, ובכניות מעומק הלב.

(ספר המאמרים קונטרסים)

הפיכת החום

העבודה של מ"ח השעות של שני ימי החג מבטלת את קליפת 'חס', והופכת את ה'חס' של הקליפה ואת החום הטבעי לחום אלוקי, בתורה ותפילה ומידות טובות.

(ספר המאמרים תש"א)

יום בשבוע	ש"ק כ"ה אלול	א'	ב'	ג'	ד'	ה' ראש השנה	ו'
ג' פרקים ליום	הל' בבורות פרק ח הל' שגנות פרק א"ב	פרק ג'ה	פרק ו'ח	פרק ט"א	פרק י"ב	פרק טו הל' מחסורי נפיה פרק א"ב	פרק י"ה
פרק א' ליום	הל' עבודת יוה"כ פרק ג	פרק ד	פרק ה	הל' מעילה פרק א	פרק ב	פרק ג	פרק ד

לוח יומי
ללימוד
הרמב"ם

כתקנת הרבי מליובאוויטש

הכנסה קבועה לבית הכנסת ל-25 שנה

אנו שוכרים גגות של בתי כנסת וישיבות בכל הארץ, לטובת הקמה של מערכת סולארית, ומייצרים לכם הכנסה קבועה ויציבה, ללא כל הפרעה לפעילות השוטפת.

ישיבת בני דוד, על.

לפרטים נוספים ובדיקת דמי השכירות:

שמעון חי, אזור צפון: 050-9741137
שחר מזור, אזור מרכז: 054-6226202
גדי אלבז, אזור דרום: 054-4609646
www.magalim.co.il

מעגלים אנרגיה, חברה סולארית וותיקה, פעילה משנת 2009, מאות פרויקטים בארץ ובחו"ל. כתובתנו: מושב ישעי משק 72.

גאולה פדיה

מנחם ברוד

התשובה לקראת הגאולה

עֵבֶר עַל פֶּשַׁע. ידוע שהגאולה תלויה בתשובה, אך האם הכוונה לתשובה שלמה בתכלית? ה'כלי יקר' (דברים ל) אומר שאין זה כך: "מייד כאשר תגמור בליבך לשוב בתשובה שלמה עד ה', אף-על-פי שעדיין לא עשית הדבר הראוי להיעשות בפועל" – כבר תבוא הגאולה.

על הפסוק (תהילים קלח) "וְהוּא יַפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו" אומר המצודת-דוד: "גם העוון לא יעכב הגאולה, כי הוא יפדה את ישראל מן העוונות". אפשר לראות זאת גם בסדר הפסוקים שאומרים ב'נפילת אפיים' – קודם "פֶּדָה אֶלְקִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו", שזו היציאה מן הגלות, ורק אחר-כך "וְהוּא [הקב"ה] יַפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו".

כך נאמר (מיכה ז, יח): "מִי אֶל פְּמוֹךְ נִשָּׂא עֵז וְעֵבֶר עַל פֶּשַׁע לְשֹׁאֲרֵי נַחֲלָתוֹ, וּפִירֵשׁ הַמִּצְוֹת דָּוִד: "לְשֹׁאֲרֵי נַחֲלָתוֹ – אוֹתָם שִׁישְׂאָרוֹ מִחֲבֵלֵי הַמִּשְׁחָה, אֵינוֹ עוֹמֵד עַל הַפֶּשַׁע לְהַשְׁגִּיחַ בּוֹ, לְשַׁלֵּם עָלָיו גְּמוּלָה, אֲלָ עוֹבֵר עַל הַפֶּשַׁע וְהוֹלֵךְ לְהִלָּאָה, כְּאִילוֹ לֹא יִרְאֶנָּה". וכמוֹכֵן פִּירֵשׁ הַרד"ק: "לא יפנה לעד אל מעשיהם, כי חפץ חסד הוא... וחסדו יגבר על חטאיהם כשיגיע זמן הגאולה". אכן, נחוצה תשובה קודם הגאולה, ובמיוחד מכיוון שאנו רוצים שהגאולה תבוא באופן של 'זכו' ובבחינת 'אֶחָדֵינוּ'. אך התשובה הזאת אינה חייבת להיות תשובה גמורה, שמוחקת את כל העוונות, אלא דיי בהתחלה של התעוררות בלבד. התשובה השלמה תהיה אחרי הגאולה (ראו באריכות ספר השיחות תנש"א, כרך א, עמ' 237 והלאה).

הרב חיים הבר

לרגל ארבעים שנה לייסוד תקנת לימוד הרמב"ם היומי

טעימה מהרמב"ם

מדוע לא אסרו לתקוע בשופר?

"חֲכָמִים אָסְרוּ לְעִשֵּׂר בְּהֵמָה בְּזֶמַן הַזֶּה, וְתִקְנוּ שְׂאִין מְעִשְׂרִין אֲלָא בְּפִנֵּי הַבַּיִת, גִּזְרָה שְׂמָא יֵאָכְלוּהוּ תַמִּים, וְנִמְצָא בָּא לִידֵי אִסּוּר בְּרֵת" (הלכות בכורות ו).

זו מתבטלת מכל ישראל לעולם ואינה נעשית, והיאך יאסרו לגמרי ויסתרו מה שציוותה תורה.

עם זה, הרמב"ם כותב שחכמים גזרו באורח גורף להימנע ממעשר בהמה בזמן הזה, כדי שלא יאכלו אותו תמים, ובכך ביטלו את המצווה לגמרי. מה ההבדל בין השניים?

ה'טורי אבן' מיישב, שבמעשר בהמה חכמים יכלו לבטל את המצווה מפני שזה זמני בלבד, רק בזמן הזה, ואילו כשייבנה בית המקדש המצווה תחזור ותעמוד על תילה. מה שאין כן בראש השנה, אין ביכולת חכמים לבטל את תקיעת שופר לעולם.

מצוות עשה לתקוע בשופר בראש השנה. ובכל-זאת חז"ל גזרו שאין לתקוע בשופר בראש השנה שחל בשבת, מחשש שמא יעבירו את השופר ברשות הרבים. אך אם לחכמים הכוח לעקור מצווה מן התורה כדי לעשות סייג, מדוע לא גזרו להימנע מתקיעת שופר בכל ראש השנה, גם אם חל בחול, מפני החשש שמא יתקן כלי שיר (שמתעם זה אסור לתקוע בשופר בכל שבת ויום טוב)?

משיב הריטב"א (ראש השנה לבב) שאמנם חכמים יכולים לבטל מצוות עשה באופן חלקי, כמו בראש השנה שחל בשבת, אך אינם יכולים לבטל מצווה באורח גורף, "שאם כן נמצאת מצווה

סובלים מאקדמה / פסוריאזיס / גרד שלא עובר / יובש / מחלות עור אחרות? האם שמעתם על הפטנט הישראלי מִבִּיּוֹם?

די לסבול! יש פרוביוזטיקה חדשנית לעור!

שירות לקוחות: 058-5554181

להזמנות באתר: www.mibiome.co.il

חדש! ניתן למצוא באתר גם קרם פנים וצוואר להדנת העור וצמצום קמטוטים, פורמולה טבעית המשמרת את המיקרוביום הבריא של עור הפנים והצוואר.

לרשימת בתי מרקחת וחניוני טבע ברוחי הארץ: mibiome.co.il/points-of-sale

מוקד הזמנות:

077-2304757

אסיקים נעם
מנהלים מוסמכים

שליחות לשבת סליחות

העסק, שחזותו נראתה כשל אדם הרחוק מדרכי היהדות. "הבאתי לך מעטפה מהרבי מצאנו", אמר לו הרב ומסר לידו את המעטפה.

"הרבי מצאנו?!", תהה האיש. "מעולם לא פגשתי אותו או הייתי בקשרים עימו". הוא חטף את המעטפה מידי הרב וחזר למשרדו.

הרב החליט להמתין כמה דקות. ואכן, כעבור זמן קצר יצא האיש אליו והזמינו למשרדו. הוא ליווה אותו בכבוד למשרד, ובהיכנסם פנימה קרא בהתרגשות: "הרבי מצאנו הוא מלאך!".

הוא ביקש ממשרתו להגיש לשולחן תקרובת, ולדאוג לרב לכל צרכיו. סקרנותו של הרב גברה, והוא ביקש מבעל הבית הסבר לכל מה שראה.

"את עיקר כספי אני עושה מיבוא פנינים יקרות", החל האיש לספר. "בקניית הפנינים ובהובלתן אני משקיע הון רב, ולעיתים נזקק ליטול הלוואות גדולות, עד הגעת הסחורה ומכירתה לסוחרים.

"לצערי הרב, בעת האחרונה נתפס מטען הפנינים היקרות בידי פקידי המכס, בעקבות עלייה שהעלילו עליי מתחריי. אני בטוח בצדקתי, אבל כדי להוכיח זאת עליי לעמוד למשפט, ואין לדעת כיצד הוא יסתיים.

"הבוקר הודיעו לי כי אוכל להינצל מהמשפט עליידי תשלום שלוש-אלפים רייניש למכס. תמורת תשלום זה תשוחרר הסחורה היקרה. אבל בידי לא נותר כסף מזומן, וכבר נטלתי הלוואות לקניית הפנינים. כשאני שרוי בדאגה זו באו והודיעו לי שרב בלתי-מוכר מתעקש לפגוש אותי.

"כאשר פתחתי את המכתב עמדתי נדהם. בתוך המעטפה היו שלוש-אלפים רייניש, בדיוק הסכום שאני זקוק לו כדי להציל את עסקי. לצד הכסף היה במעטפה מכתב קצר, ובו הצדיק כותב לי כי אשתדל תמיד להיות לעוזר לאחיי היהודים. אז אני שואל אותך, האם הרבי מצאנו אינו מלאך?!"

הרב התרגש מאוד וביקש מהאיש למסור לו את מכתבו של הרבי. האיש נענה לו, והרב היה מראה את המכתב למקורביו ומספר את הסיפור המופלא.

(על פי 'דרכי חיים', 'כל הכתוב לחיים')

פלא לא היו הפעם שום עיכובים. בכל תחנה מצא מייד את כלי התחבורה הבא. הוא הרגיש כי ההשגחה העליונה מלווה אותו בנסיעתו.

בבואו לווינה פנה לביתו של רב העיר, וביקש לכרר היכן מתגורר אותו יהודי ששמו רשום על המעטפה. הרב לא הכיר את האיש, וביקש את עזרתו של שוחט העיר. גם הוא לא ידע. שניהם עברו על רשימת היהודים שהתגוררו בווינה, ורק לאחר שעה ארוכה מצאו את האיש.

"הרבי מצאנו הוא מלאך". רבי חיים מצאנו וציונו

בלב שבור ארז את חפציו. הוא נסע לצאנו כדי לאסוף קדושה ויראת שמיים לקראת הימים הנוראים, והנה הוא מוצא את עצמו נודד לווינה

"קשה להאמין שרבי חיים התכוון אליו", אמר רבה של העיר בהבעת פליאה. "הלה איש עסקים מודרני, שאינו מצטיין ביראת שמיים. מה לו ולרבי מצאנו?!"

השליח החליט לגשת לכתובת העסק של אותו יהודי. כשבא למקום ראה בו תכונה רבת. זה היה בית מסחר גדול, ומאות קונים נכנסו ויצאו בשעריו. הרב ניגש אל אחד הפקידים וביקש לפגוש את בעל העסק. הפקיד השתמט, בטענה כי בעל הבית טרוד ואין באפשרותו לקבל אורחים, ואולם כשהרב התעקש, פנה הפקיד למשרדו של מעסיקו.

תהייתו של הרב גברה עם הופעתו של בעל

"צאתכם לשלום", קרא הרבי מצאנו לעבר החסיד שנכנס לחדרו. הלה חשב כי לא שמע כראוי, וכוונת רבו לקבלו בברכת 'בואכם לשלום', אך דבריו הבאים של רבו לא הניחו לו מקום לספק.

זה היה רב באחת מעיירות הונגריה, מחסידיו של רבי חיים הלבשרטאם, מייסד חסידות צאנו. מדי שנה היה נוסע לחצר רבו בזמנים מסוימים. מאוד השתוקק לשהות בצל רבו בימים הנוראים, אבל צורכי הקהילה אילצו אותו להישאר בעירו.

שנה אחת התעוררה בו תשוקה עזה להיות אצל רבו בשבת סליחות. הוא החליט לעשות את הנסיעה הארוכה לצאנו, להיות בשבת בחצר הרבי, ואחרי השבת לחזור לביתו, להיות עם בני קהילתו בימי הדין.

כשהגיע הרב לצאנו, מיהר אל ביתו של רבו, לקבל ברכת 'בואכם לשלום', כפי שרגיל היה לקבל. ואולם הרבי קיבלו בברכת 'צאתכם לשלום'. הרב עמד תמה ומופתע. "יש לי בעבורכם שליחות מיוחדת. מחר בבוקר סע לווינה", הבהיר הרבי.

בלילה בקושי הצליח להירדם. אחרי שעשה נסיעה ארוכה כלילך, מדוע רבו שולח אותו לווינה, ומה רצונו שיעשה שם? רק בשעת לילה מאוחרת הצליח לעצום עין.

בבוקר, אחרי תפילת שחרית, אמר לו הרבי: "אל תתמהמה וסע מייד".

הרבי מסר לו מעטפה עבה, ואמר: "אני מבקש למנותך לשליח למסור את המעטפה הזו ליהודי המתגורר בווינה. שמו מופיע על המעטפה".

בידיים רועדות נטל הרב את המעטפה ומיהר לאכסנייתו. בלב שבור ארז את חפציו. הוא הרהר על מטרת נסיעתו לצאנו – לאסוף קדושה ויראת שמיים לקראת הימים הנוראים, והנה הוא מוצא את עצמו נודד לקראת שבת סליחות לווינה, בדרכו לשליחות עלומה. אולם כחסידי נאמן קיבל את הדין באהבה ויצא לדרך.

במהלך הנסיעה הבחין כי אין זו נסיעה רגילה. בדרך כלל נסיעה כזאת הייתה כרוכה בהמתנה בתחנות הדרך לשלב הבא של הנסיעה. באורח

ימות המשיח
03-3049999

למידע על סינפים ושירותי בפרטה ארצית
***2582**

053-9638308
www.2582.co.il

אבטחת הקניה

סוככים נלחצים

חנות אונליין: co.il/סוכהפלס

קופונים שווים לרוכשים באתר בלבד!

סוכות ויחסי

הסוכה למהדרין
www.2582.co.il

אולי מאוחר!

הרפורמה בביטוחי הבריאות:
מ-1 ביוני התייקרות של כ-40%
בפוליסות הפרטיות

ידיעות אחרונות

הרפורמה **ייקרה** את
ביטוחי הבריאות הפרטיים
ושמרה על הסכמי הקולקטיב

ביטוח בריאות
אנ"ש
קולקטיב

זול בכ-65%
מביטוח בריאות פרטי!

בעקבות הרפורמה בביטוחי הבריאות
היום כולם מסכימים
ביטוח בריאות קבוצתי
הכי משתלם למשפחה!

שירותי אנושי
ומקצועי

תשלום תביעות
מהיר

פרמיה מוזלת
עם כיסויים נרחבים

הקולקטיב מנצל את הכח הצרכני
של המגזר החרדי לקבלת
יותר כיסויים בפחות עלות

גפן בסד

כל העומדה, בשבילך

079-5851898

הכנסו לאתר basad.co.il

רציתי לשאול

עם הרב נפתלי מרינובסקי
רב המועצה המקומית להבים

בסליחות אנחנו אומרים שוב ושוב שאין לנו זכויות ומעשים טובים ושאלנו עומדים לפני הבורא 'כְּדָלִים וְכִרְשִׁים'. האומנם לא עשינו שום דבר טוב בְּשָׁנָה הַחֹלֶפֶת?

חודש אלול, כשאנחנו מתקרבים יותר אל הבורא ומכירים יותר בגדולתו ורוממותו, אנו מתמלאים בווה וכלימה, כי עכשיו אנחנו קולטים שהיה עלינו לעשות פי כמה וכמה.

גם בחיים הארציים יש רמות שונות של איכות וגימור, ומה שנחשב מושלם ברמה תחתונה אינו עובר את הסף במקום שבו נדרשת רמה גבוהה יותר. כשאנו מתקרבים יותר אל מלך מלכי המלכים, אנחנו מתחילים לקלוט באיזו רמה ובאיזו שלמות היינו צריכים לעבוד, וממילא אנו חשים ש"לא חסד ולא במעשים באנו לפניך".

מובן שהכוונה אינה להכניס בנו דכדוך וייאוש, חלילה. ההכרה באפסותנו נועדה לדרבן אותנו לקבל החלטות איתנות לקראת השנה החדשה – שמעכשיו נתאמץ בכל כוחנו לעבוד את הבורא כפי שראוי באמת לעובדו!

רבי סעדיה גאון מספר שבאחד מנדודיו הגיע כאלמוני לעיר אחת, ויהודי תושב העיר הכניסו לביתו ודאג לכל צרכיו. בתוך כך נודעה בעיר זהותו של האורח, וכאשר שמע זאת בעל הבית, נפל לרגליו בבכי ובבקשת סליחה ומחילה. תמה רבי סעדיה: "הלוא אירחת אותי ברוחב לב ודאגת לכל צרכי?" השיב היהודי: "אלו הייתי יודע שאני זוכה לארח בביתך את רבי סעדיה גאון, הלוא הייתי משתדל לאין ערוך יותר". למד מזה רבי סעדיה שכאשר אנחנו מתקרבים יותר אל הקב"ה, אנחנו מבקשים סליחה ומחילה גם על המעשים הטובים שלנו.

ודאי עשינו מעשים טובים בשנה החולפת. חז"ל אומרים שכל ישראל "מלאים מצוות כרימון". אין ספק שהקב"ה אוהב אותנו ואוסף את כל זכויותינו. אבל אחרי חשבון הנפש של

הלכה למעשה

הרב יוסף גינזבורג
רב אזורי, עומר

ראש השנה בחמישי-שישי

מהן ההלכות המיוחדות כשראש השנה חל בימים חמישי ושישי?

'עירוב תבשילין' מתיר לבשל בחג השני לצורך השבת, אבל לא בחג הראשון לצורך החג השני או לצורך השבת. את הבישולים וההכנות ביום השני יש לעשות בעוד היום גדול, שתהיה אפשרות ליהנות מהם בחג עצמו.

מי ששכח לעשות עירוב תבשילין, או שעשה והעירוב נאכל בטרם הספיק להכין לשבת, ישאל רב כיצד לנהוג.

הדלקת הנרות: בערב ראש השנה מדליקים את נרות החג בזמן הרגיל. מי שלא הספיקה, תדליק קודם הקידוש. בליל החג השני (חמישי בערב) מדליקים את הנרות אחרי צאת הכוכבים, לפני הקידוש. את נרות השבת מדליקים בחג השני (יום שישי) בזמן הקבוע בלוחות (הדלקת הנרות בחג היא בהעברה מאש קיימת בלבד).

כיוון המקרה: מקרה שיש להעבירו לפיקוד שבת יש לזכור לכוונו לפעול שלושה ימים במתכונת שבת.

מקורות: תוס'ע וש"ע אדמו"ר הזקן ס"י תקיד וסי' תקכו.

תשובה: מותר להעביר אש ולבשל בחג לצורך החג, אבל אסור לבשל בחג לצורך השבת, אלא אם כן עשו בערב החג 'עירוב תבשילין', כתקנת חז"ל.

עירוב תבשילין: מכינים חתיכת בשר, דג, ביצה (או תבשיל חשוב אחר) בנפח 27 סמ"ק לפחות, ולצידה לחם בנפח 54 סמ"ק לפחות. מייחדים אותן ל'עירוב תבשילין' ומברכים: "ברוך אתה... אשר קידשנו במצוותיו וציוונו על מצוות עירוב". מוסיפים ואומרים: "בעירוב הזה יהיה מותר לנו לאפות ולבשל ולהטמין ולהדליק נר ולתקן ולעשות כל צרכינו מיום טוב לשבת".

את הלחם ותבשיל ה'עירוב' יש לשמור במקרה לפחות עד שמסיימים לעשות בחג את כל ההכנות לשבת. ומצווה מן המובחר לברך על הלחם 'המוציא' (אם הוא כיכר שלמה) בסעודת שבת, ויש הנוהגים לברך עליו בסעודה השלישית.

מחלקת המודעות (גלדי) של 'שיחת השבוע':

טל' 053-3166532 • דוא"ל: m3166532@gmail.com

תקציר: רבן יוחנן בן זכאי בא ליבנה עם מונבז וגדעון, ומיד נגש להקים בית מדרש לילדים. לא שיש די ספסלים... וגדעון נזכר בגעגוע באביו, הנגר הטוב

משלחת בחלוקים לבנים

ומתישבים בחשק אל תלמודם. ולא ידעו גדעון ומונבז כי בעת זו עצמה, שבה הם יושבים במנוחת הנפש והוגים בתורה, אישם במרחקים יש מישוהו החורש רעתם וזומם מזמות.

לרגלי חומות ירושלים צעד הלוח ושוב יוליוס הרומאי, ופניו זועפות. ידיו כאבו מן המאמץ המתמיד לשאת את מגנו מעל ראשו, לכל יפגע מחץ משנן, באדיבות שומרי החומה היהודים. הוא היה רעב ככלב, וחש משפל ועצבני עד מאוד. זה כמה ימים מאז פטר מתפקידו כמפקד ונשלח בבזו אל מחוץ למחנה. הוא קנה להסתנן לירושלים, לשלח משם ידיעות לרומאים, וכך לזכות שוב באמון הממנים. בסתר לבו אף קננה תכנית נוספת: לאתר איכשהו בירושלים את משפחתם של הילדים החצופים ההם, וללמד בערמה מפיהם את מקומם המדיק של ילדיהם. אורז יגש בששון למלאכת הנקמה. הוא ישיג אותם היכן שיהיו! ואז, אח... זו תהיה נקמה מתוקה ועסיסית, הבטיח לעצמו, ודמיונו הפורע מעלה לנגד עיניו מחזות נפלאים של דם ואש ותימרות עשן...

"בוט!" - אכן כבדה נחתה בעצמה על מגנו וכמעט הפילה אותו על הקרקע... אלה מעל החומה נחוששים 'לטפל' בי, הבין בפחד, ונמלט ביללה למרחקים, כשהוא מהדק את מגנו אל ראשו וגבו. כך מרגיש כלב רחוב, חשב במרירות. מן המחנה נזרקתי ולירושלים איני מצליח לחדר... אילו חיים קשים!

הוא נזכר בחכם היהודי שהצליח לצאת מירושלים בשלום בתחפשת של נפטר. למה אני לא מצליח

לחשב על רעיון דומה, התפעס על עצמו. מובן, תמיד אפשר להתגושש על הבליסטרא, כמו גיוס הטפשים... צריך לחשב על משהו מצלח יותר, ספם בנפשו, ואז קלטו עיניו משלחת אנשים קרבה ובאה ממרחק, מפונן מחנה הרומאים. משלחת של אנשים בחלוקים לבנים... מי אלה, תהה. יהודים הם? לא תכן. ברור כי רומאים המה. מדוע אפוא אינם לבושים במדי הצבא?

לא קל היה לגדעון ומונבז להתרפז בלמוד, כשהלב הומה להורים שבעיר הנצורה. ועוד להיות מופת ודגמה לילדים המקומיים. אבל הלמוד עם רבן יוחנן בן זכאי היה מענין ומרתק, והם השקיעו את כל מרצם בלמוד. רבן יוחנן, מצדו, טרח לתקן תקנות שימלאו ולו במעט את החלל שנוצר.

בקר אחד, אחר תפלת השחר, החל לפתע לזמר מזמור תפלה שכמותו לא שמעו הילדים מעולם: "עלינו לשבח לאדון הכל" - כך החל המזמור היפה, וכל הילדים הטו אונם מקסמים לתפלת הצדיק: לשירה החדשה. זה היה מזמור מלא גאווה באמונה היהודית ובזו ולעג לעובדי הכוכבים. רבן יוחנן בן זכאי הטעים את המלים, וכלם שמעו כיצד הוא שם לצחוק את עובדי הגלילים המשתתחים להכל ולריק... השיר הסתיים בצפיה לעתיד הטוב, שבו יפרתו כל האלילים, וכל יושבי תבל יפירו וידעו כי רק להשם תכרע כל ברה.

"זו תפלה עתיקה", ספר להם רבן יוחנן אחר-

כך. "מי שחבר אותה היה יהושע בן נון, כשכבש את יריחו ומצא בה עובדי אלילים, והתרגש כל כך לראות את ההבדל בין אחיו היהודים, המאמינים בהשם אחד, לבין הטפשים הללו, המאמינים בכל מיני שטויות. אתם תלמדו את השיר הזה, הוא יהיה השיר שלנו, ונאנחנו נשיר אותו בסיום כל תפלה!"

כך החל 'עלינו לשבח' להיות חלק מן התפלה - ביבנה, ובעקבותיה גם במקומות נוספים. מתוך מתיקות השיר היו הילדים מסיימים את התפלה

דבר התורה שלי

דרך ארקה וקצרה

בפרשתנו אומר משה רבנו לבני ישראל: "כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוה היום, לא נפלאה היא ממך ולא רחוקה היא... כי קרוב אליך הדבר מאד, בפיה ובלבבך לעשותו".

משה אומר לבני ישראל שאין זה קשה ורחוק לאהב את הבורא ולקיים את מצוותיו, אלא הדבר "קרוב מאד".

האמנם? הלא כלנו יודעים שלפעמים קשה מאוד לעבד את הבורא. באפן טבעי האדם מעדיף את הנאות העולם הזה. אם כן, איך נאמר בתורה שהדבר "קרוב מאד"?

רבנו הגאון מסביר בספר התניא שבתוך לבו של כל יהודי טמונה אהבה נסתרת לקדוש ברוך הוא, והיא קומת בקרבו תמיד. אין צורך להמציא אותה וליצור דבר חדש, אלא רק לעורר אותה ולגלותה. דבר זה 'קרוב' לכל אדם. צריך להתאמץ רק קצת.

ועדין נשאלת השאלה, איך הפסוק אומר שהדבר קרוב "לעשותו", והרי קיום התורה והמצוות בפעל זו משימה גדולה וקשה?

התשובה טמונה בשלוש מלים שכותב רבנו הגאון בשער ספרו - "בדרך ארקה וקצרה". זו דרך 'ארקה', מפני שגילוי האהבה הנסתרת הטמונה בלב דורשת התבוננות ומאמץ, אבל בסוף זו דרך 'קצרה', כי כשהאהבה הנסתרת מתעוררת, קל ליהודי לקיים את כל המצוות ולעבד את הבורא כראוי.

כדי לגלות את האהבה הנסתרת הזאת צריך ללמד על הבורא, לחשב ולהתעמק בגדלתו. כאשר מתמידים לעשות זאת, מפתחים בלב רגשות של אהבה ויראה לקדוש ברוך הוא. אין זו התלהבות זמנית וחולפת, אלא רגש קבוע ויציב, שמוביל לקיום כל התורה בקלה.

(על פי לקוטי שיחות, כרך לד, עמ' 173)

A photograph of a group of wild turkeys in a forest. One turkey in the center has its tail feathers fanned out, showing a large, dark, iridescent tail. The forest floor is covered in dry leaves and twigs, and the background shows bare trees and a hint of snow.

הוא צבעוני מאוד. נוצותיו הן בצבעי
נחשת, ירק וצהב. אלה תרנגולי ההדו
החיים בטבע. הם התגלו על ידי מי שגלו
את יבשת אמריקה, וחשבו שהגיעו להדו,
ולכן נקראו התרנגולים האלה 'תרנגולי
הדו'.

הם גם מהירים למדי. חיה רודפת אחריהם? תרנגולי ההדו השמנמנים יפתחו בבריצה במהירות של ארבעים קילומטרים בשעה. הם גם יעופו במהירות של שמונים קילומטרים בשעה.

תַּרְנֻגּוּלֵי הַהֵדוּ חֻכְמִים מְאֹד. הֵם זֹכְרִים
אֶת הַסְּבִיבָה שֶׁבָּה הֵם חַיִּים, כְּאִלוּ יֵשׁ לָהֶם
מִפֶּה מִפְּרֻטָּת בְּרֹאשׁ: הֵיכֵן מוֹצְאִים אֲכָל,
אִיפֹה יֵשׁ מִים וְעוֹד.

הם 'מִפְּתָטִים' זֶה עִם זֶה בְּקוֹלוֹת
מִשְׁעָשָׁעִים, וְיֵשׁ לָהֶם יוֹתֵר מִצִּדֵּי סוּגֵי
קוֹלוֹת: כָּל קֶרֶקֶר אוֹמֵר מִשְׁהוּ אַחֵר בְּשִׁפָּה
הַתְּרַנְגּוּלִית. הֵם מְבִיעִים אֶת עֲצָמָם גַּם
בְּאִמְצָעוֹת תְּנוּעוֹת רֹאשׁ מְסִימוֹת אוֹ תְּנוּעוֹת
עֵם הַנּוֹצֵזוֹת.

לפחות יום שש, השכם בבקר. רבי נתנ"ל
צבי פרושץ, תלמידו הפכהק של הוזה
מלובלין, שב מהתפלה.

לבי אומר לי שעלי

לפנות בעת מינה.

אשרינו שכינינו להסתופף בצלו של קדוש ישראל, הוזה מלובלין, ענק התורה המלמד בנסים שאין דבר הנעלם מרוח קדשו.

ט"ה אדר

הַמִּשְׁפָּחָה יָבוֹא

האיוורים נועדו להמחשת הסיפור בלבד ולא לתיאור דמויות הצדיקים

בְּאִמְרֵת סְלִיחוֹת אוֹמְרִים יְחַד כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים אֶת
 "ג' מִדּוֹת הַרְחָמִים: ה' ה' אֵל רַחוּם וְחַנוּן..." אָבֵל
 אוֹמְרִים זֹאת בְּצִבּוֹר בְּלֶכֶד. מִי שְׂאוֹמֵר סְלִיחוֹת בְּלִי
 מִנֵּץ, אֵינוֹ אוֹמֵר אֶת "ג' הַמִּדּוֹת.

הלכה בש"בוע

גילה את הקב"ה בטבח

למחרת בבוקר גיליתי שקולי נאלם... מעולם לא קרה לי דבר כזה. ביקשתי מאחי להחליף אותי. אז הבנתי עד כמה חייבים להיזהר בכבודו של יהודי. המקרה הזה חקוק בליבי מאז.

להתחבר. בתפילה צריך להתחבר למילים; והנעימות אמורות לעורר אותך רגשית. אי אפשר ללמוד את הרגע דרך בתי ספר לחזנות וקורסים כאלה ואחרים. צריך להיות מחוברים לבעלי תפילה אותנטיים, לינוק את זה בבית הכנסת.

הסוד. הרבה אנשים תרים אחרי הסוד שיחבר אותם לתפילה בימים הנוראים, והתשובה היא שצריך לדעת שיש לכל יהודי כוח עצום בתפילותיו. כל יהודי הופך עולמות, פשוטו כמשמעו, בכל תפילה. ברגע שנבין זאת, ולא נאמר לעצמנו 'אני שום דבר', 'אני לא כלום', ונתפלל בכוונה, ולא כדי לצאת ידי חובה – נוכל להתחבר היטב אל התפילה.

מלכות. בתפילות הימים הנוראים, ובפרט בראש השנה, אנחנו עוסקים רבות בהמלכת הקב"ה למלך עלינו. אם נתעמק בנקודה זו, ולא נתעסק בחרדות של תפילות הימים הנוראים – התפילה תראה אחרת לגמרי. נוכל להיות שותפים בהמלכת הקב"ה עלינו. תחשבו למשל על המילים "וייראוך כל המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים". נסו לחשוב שיש לנו הזכות להיות שותפים בהמלכת הקב"ה. תקבלו מבט אחר לגמרי על התפילות.

הרב צבי הורביץ, בעל תפילה ותיק, בן למשפחת לוויים המיוחסת לשמואל הנביא, חוזר איתנו ערב שבת סליחות לנעימות הילדות, משתף ברגע חריג שבו נדם קולו, ומפצח את סוד החיבור לתפילה

הרב צבי (מימין) לצד אחיו, בעל התפילה הנודע רבי משה ע"ה, 'מלחין המשפחה'

אנחנו צריכים להשלים את חגי תשרי אשתקד שנקטעו בטבח הנורא, וכולנו נתפלל מעומק הלב שנוזה לשנה של ניצחון על אויבנו, וכמובן להשבת החטופים בשלום במהרה.

עקרונות. בעל תפילה חסידי צריך לזכור תמיד לפני מי הוא עומד. לא להופיע באירועים שאינם מתאימים. סיפר לי בעל התפילה החסידי הרב אברהם פרסמן, כי חתם על חוזה שהיה אמור להכניס לו 150 אלף דולר, וסיפר על כך לרבי מליובאוויטש. הרבי שאל אותו אם תהיה הפרדה כראוי, וכשהבין שלא, ביטל את החוזה. אני עצמי אינני נענה להזמנות לעשות שבתות חזנות בבתי מלון. אתה נשאר עם כסף אבל בלי אוירת השבת בבית.

סימן. יש יהודי שנהג לבוא בכל שנה לאחת התפילות בימים הנוראים, כדי לשיר ניגון מסוים. לעיתים זה היה משבש את סדר התפילה, אבל השתדלתי לשיר איתו. פעם אחת הרגשתי שהשירה לא השתלבה נכון, והמשכתי הלאה. מייד הרגשתי שפגעתי בו. אחרי התפילה שלחתי שליחים לבית הכנסת שבו נהג להתפלל וביקשתי שיבוא גם למחרת, שאוכל לפצותו.

תעודת זהות. הרב צבי הורביץ, בן 60, בעל תפילה ותיק כבר שלושים שנה. נולד למשפחת לוויים שורשית, המיוחסת לשמואל הנביא. גדל בבית שתפילה ושירה היו כרוכות בו זו בזו. בעשרים וחמש השנים האחרונות משמש בעל תפילה בימים הנוראים בבית הכנסת של חסידות סדיגורה בירושלים.

שירה. גדלתי בבית עם אחד-עשר אחים, והשירה הייתה חלק בלתי-נפרד מחיינו. העוברים ושבים ברחוב גאולה בירושלים ידעו שאפשר לעמוד מאחורי חלונות ביתנו בליל שבת ולהאזין לשירה. אבא ע"ה היה יושב איתנו בסעודת השבת, שהייתה נהפכת להתועדות חסידית, והיינו מתוועדים ושרים ארבע שעות. גם רבנים ואדמו"רים ידועים היו עוצרים ומקשיבים לשירה שבקעה מהבית.

לוויים. העובדה שאנחנו לוויים עומדת במרכז השירה שלנו. פעם התבטא על משפחתנו האדמו"ר מפורישוב זצ"ל, רבי חנניה יוסף-עקיבא רבינוביץ, שנפטר בחודש שעבר, שהשירה של משפחת הורביץ היא השירה שהייתה בבית המקדש. מאוד ריגש אותנו לשמוע את הביטוי הזה. לפני 35 שנים הוצאנו תקליט 'שירת הלוויים' שזכה להדים רבים.

תפילת תשפ"ה. התפילה השנה בימים הנוראים תראה אחרת מכל השנים. עדיין

תפילת 'אב הרחמים' במחנה ההשמדה טרזיינשטט, במהלך מסע לקבר סב המשפחה, רבי שמלקה מניקלשבורג

מרגישים חג
באושר עד

שנה מתוקה עם...
אושר עד

